

Kaip Lietuviškas žodis gelbėjo miestelį?

**Projektą parengė 7d klasės mokiniai:
Ričardas, Ernestas, Karina, Saulė, Ieva
R., Domantas G.**

2023-03-10

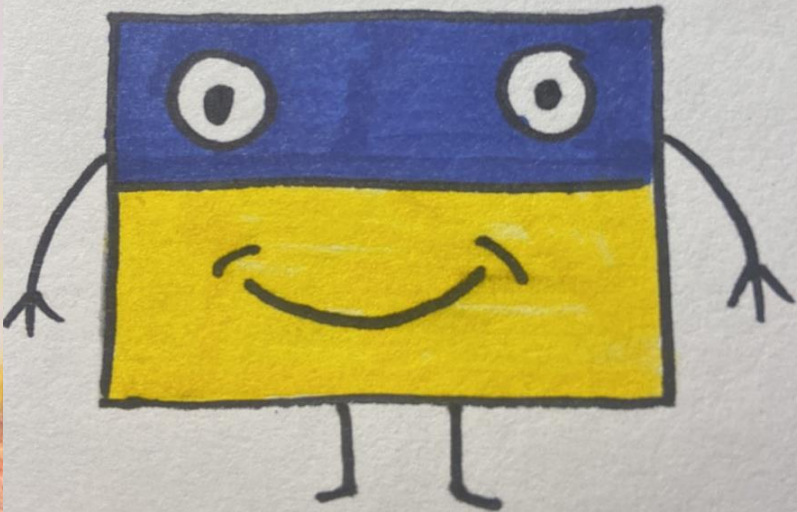

Kartą, labai seniai, Senovės planetoje, tolimame miestelyje, gyveno Lietuviški žodžiai. Visi miestelyje gyvenantys Lietuviški žodžiai jautėsi vieniši ir niekas negalėjo pakelti jiems nuotaikos, padėti jaustis visavertiškai, prasmingai. Todėl vienas Lietuviškas žodis nusprendė savo magiškomis jėgomis iškeliauti į kitas planetas ieškoti ko nors naujo ir to, kas padarytų miestelį laimingą.

Pirmiausia Lietuviškas žodis pateko į Monarchinę planetą, kurioje jis sutiko Angliškus žodžius. Planetoje buvo be galo daug aukso, deimantų, smaragdų, visi vaikščiojo pasipūtę it kokie povai ir visiems buvo įdomūs tik jie patys. Angliški žodžiai pagaliau pamatę Lietuvišką žodį labai išsigando, visi pradėjo rėkti, lakstyti ir šaukė visokius dalykus, tokius kaip „pasiruoškite!“ arba „ginklai į rankas!“, iš tų šūkavimų Lietuviškas žodis suprato, kad Angliški žodžiai ruošiasi jį pulti, tad, kol dar pirmieji šūviai nebuvo iššauti, Lietuviškas žodis prabilo ir visiems pasakė, jog jis atėjo su taika ir ieško to, kas padarytų jo miestelį laimingą. Angliški žodžiai nusiramino ir išklaušę Lietuvišką žodį taip pat norėjo pasijausti laimingi, mat visi jautėsi taip, lyg gyvenime nėra patyrę to, kas vadinama laime, nes buvo per daug susidomėję savimi, tad vienas Angliškas žodis taip pat prisijungė prie Lietuviško ir abu iškeliavo ieškoti savo planetos žodžių prasmės.

Kartu jie nuskrido į Žydėjimo planetą, kurioje nieko nebuvo, vien tvarkingai prižiūrimos saulėgrąžos. Angliškas su Lietuvišku žodžiu valandėle kulniavo nežinia kur, kai staiga pamatė šviesiai geltoną miestelį, kurį supo skaisčiai žydras dangus. Tada Lietuviškas ir Angliškas žodžiai išvydo be galo skirtingus žodžius, tai buvo Ukrainietiški žodžiai, kuklūs, narsūs, bet pilni vilties. Ukrainietiški žodžiai, pamatę Anglišką ir Lietuvišką žodžius, iš baimės ir netikėtumo pasislėpė savo namuose, užsirakino duris ir tyliai tupėjo. Lietuviškas žodis bandė juos visaip įtikinti, kad jie nepavojingi ir jie čia tik tam, kad ieško to, kas padarytų jų miestelius laimingus, tačiau niekas iš namų neišlindo ir net nesiklausė. Tik staiga, kai Lietuviškas žodis jau buvo praradęs viltį, Angliškas žodis atsistojo ant aukštesnio akmens, kuris buvo apsuptas saulėgrąžų, naudodamasis savo karališkosiomis galiomis, pakėlė nuo žemės nuvytusią saulėgrąžą ir ją atgaivino. Gėlė pražydo taip nuostabiai, jog atrodė, kad vien pažiūrėjus į tą saulėgrąžą, visos problemos pranyksta ir galaktika atrodo vienas didelis gražus burbulas. Tai pamatę Ukrainietiški žodžiai buvo visiškai apstulbę, visų jų akys žibėjo lyg mažos žvaigždutės. Ukrainietiški žodžiai išlindo iš savo šviesiai geltonų namų ir pagaliau, išklausę Lietuviško ir Angliško žodžių pasakojimo, kodėl jie čia, nusprendė taip pat prie jų prisijungti, tad vienas drąsiausių jų žodžių susikrovė kuprinę ir išsiruošė į kelionę kartu su Anglišku ir Lietuvišku žodžiais.

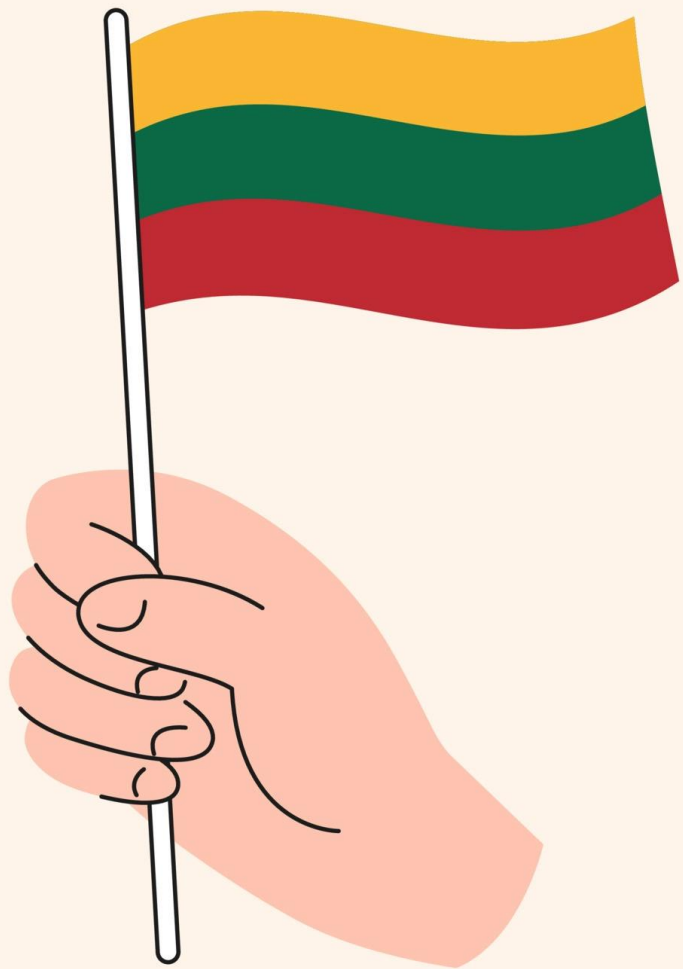

Visi kartu jie nukeliavo į Viduržemio planetą, planetoje buvo karšta, buvo tik nedidelis žemės lopinėlis, o aplinkui tą salelę buvo tik vanduo. Salelėje gyveno Turkiški žodžiai. Visas Turkiškų žodžių miestelis kvepėjo įvairiausiais parduvinėjamaissaldainiais, švietė įvairiausiomis lempomis, o patys Turkiški žodžiai buvo užsiėmę prekyba. Bet kai Turkiški žodžiai iš toli išvydo Ukrainietišką, Anglišką ir Lietuvišką žodžius, iš karto sukvietė visą miestelį ir visi drauge nusprendė paspėsti atvykusiems žodžiams spąstus. Kai Ukrainietiškas, Angliškas ir Lietuviškas žodžiai pagaliau įžengė į miestelį, staiga įkrito į kažkokį tamsų tunelį, jame nieko nesimatė, tik girdėjosi kažkokie dundėjimai, žodžiai nusprendė eiti link dundėjimų, nes kuo toliau jie ėjo, tuo garsesni dundėjimai darėsi, ir tada žodžiai išvydo nedidelę švieselę tunelio gale. Kai jau žodžiai priėjo prie pat švieselės, pamatė Turkišką žodį, kuris buvo vienas narsiausių Turkiškų žodžių karių. Angliškas, Lietuviškas ir Ukrainietiškas žodžiai labai nudžiugo išvydę Turkišką žodį, nes pagaliau turėjo galimybę paaiškinti, dėl ko jie čia atvyko. Tad nieko nelaukdami viską paaiškino tam kariui ir Turkiškas žodis išvedė juos iš tunelio ir taip pat prisijungė prie žodžių kelionės.

Lietuviškas, Angliškas, Ukrainietiškąs ir Turkiškąs žodžiai kartu išvyko į planetą pavadinimu Žemė. Miestelyje, kuriame nusileido žodžiai, gyveno keisti dideli padarai, kuriuos vietiniai vadino žmonėmis. Žodžiai pradžioj nedrįso su jais susipažinti, nes be galo jų bijojo, tačiau Lietuviškąs žodis ėmė ir išdrįso prieti prie žmonių ir viską jiems papasakoti. Žmonės išgirdę apie žodžių kelionę labai susidomėjo, apsidžiaugė, skirtingi žodžiai kėlė žmonėms nuotaiką, tad žmonės pasiūlė visiems žodžiams ir jų draugams pasilikti Žemėje. Žodžiai be galo nudžiugo, sukviėtė visus savo kitus draugus žodžius ir visi pasiliko gyventi Žemėje. Ir taip šie žodžiai sukūrė naujas bendruomenes, tautas, valstybes ir dėka jų žmonės kalba skirtingai, atskleisdami savo mintis įvairiais žodžiais.

**Dar ir šiandien Lietuviško žodžio
nuotyčiai ne vienam kelia**

šypsena...